ἠλίθιος δ', εἴ τις μὴ δυνάμενος τὰ συμφέροντα πράττειν, οἴεται καὶ τὰ πρὸς τὸν βίον αὐτῷ ἢ καλῶς ἢ ἱκανῶς παρεσκευάσθαι· ἠλίθιος δὲ καὶ, εἴ τις οἴεται διὰ τὸν πλοῦτον, μηδὲν ἐπιστάμενος, δόξειν τὶ ἀγαθὸς εἶναι, ἢ μηδὲν ἀγαθὸς εἶναι δοκῶν, εὐδοκιμήσειν.

CAPVT II.

Continuat narrationem antecedentis capitis exemplo Euthydemi, quem ſapientiae ſuae opinione inflatum tam diu in omnes partes quaerendo verſat Socrates, donec confitetur omnium ſe illarum rerum, quas antea callere exiſtimauerat, eſſe plane ignarum. Poſtea vero ſe in diſciplinam Socratis tradidit vltro.

Τοῖς δὲ νομίζουσι παιδείας τε τῆς ἀρίστης τετυχηκέναι, καὶ μέγα φρονοῦσιν ἐπὶ σοφίᾳ, ὡς προσεφέρετο, νῦν διηγήσομαι. καταμαθὼν γὰρ Εὐθύδημον τὸν Καλὸν γράμματα πολλὰ συνειλεγμένον ποιητῶν τε καὶ σοφιστῶν τῶν εὐδοκιμωτάτων, καὶ ἐκ τούτων ἤδη τε νομίζοντα διαφέρειν τῶν ἡλικιωτῶν ἐπὶ σοφίᾳ, καὶ μεγάλας ἐλπίδας ἔχοντα, πάντων διοίσειν τῷ δύνασθαι λέγειν τε καὶ πράττειν, πρῶτον μὲν αἰσθανόμενος αὐτὸν διὰ νεότητα οὔπω εἰς τὴν ἀγορὰν εἰσιόν-

παρεσκευάσθαι] Edd. vett. παρασκευᾶσθαι, vitioſe.

εἶναι δοκῶν, εὐδ.] Haec eſt genuina lectio MS. Voſſiani, edd. Caſt. et Pariſ. it. Beſſar. et marg. Steph. Nam εἶναι δοκῶν requiritur neceſſario cum a ſenſu tum a praec. δόξειν τὶ ἀγαθὸς εἶναι. In edd. vett. eſt εἶναι δοκεῖν εὐδ. vitioſe. Steph. edidit ὤν, δοκεῖν εὐδ. Sed, vt taceam ſic δοκεῖν eſſe ineptum, nec ex ἀγαθὸς ὢν rite ſequitur τὸ εὐδοκιμεῖν, ſed quatenus illa bonitas hominibus innoteſcit ſeu videtur. Hanc criſin ſequitur etiam Edwards.

§. 1. τὸν καλὸν] Cf. ſupra I, 2, 29. vbi idem nominatur. Diuerſus ab eo Euthydemus, frater Dionyſodori, de quo ſupra III, 1. Chius, qui primum Athenas adveniens cum fratre tacticam ſcientiam profitebatur, deinde mutata diſciplina ſophiſtarum artes exercebat ſenex demum, atque iterum Athenas veniens dicitur cum Socrate colloquium habuiſſe, quale narrat Platonis Euthydemus. Noſter hic contra Socrati ſtatim ab adoleſcentia amicus factus permanſit in eius diſciplina.

διὰ νεότητα] *Scil. nondum 30 annos natus*, inquit Simſonus.